

Opublikowano dnia 25 października 1955 r.

C04b 29/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37883

Kl. 80 b, 9/03

Otylia Miksa

Kraków, Polska

Zelma Kursa

Kraków, Polska

Materiał budowlany z zastosowaniem kruszywa szklanego

Udzielono patentu z mocą od dnia 21 maja 1954 r.

Od dawna już poszukuje się tworzywa budowlanego, które posiada powierzchnię trwałą, wytrzymałą, nieścieralną i nieprzepuszczalną a otrzymane jest z materiałów tanich i łatwo dostępnych.

Wszystkie te zalety posiada tworzywo będące przedmiotem niniejszego wynalazku, które nazwano szklitem i które znamienne jest tym, że otrzymuje się je z kruszywa szklanego w postaci ziarn o granulacji 0—6 mm i cementu. Mieszanina ta zarobiona wodą z dodatkiem preparatu „Silicon” daje powłokę jednolitą, zwartą, niepalną, nieścieralną, trwałą i nieprzepuszczalną. Stosowanie barwnego kruszywa szklanego daje ponadto duże możliwości uzyskania estetycznego wyglądu. Powierzchnia stwardniałego szklitu zużywa się bardzo powoli, wobec czego nie daje kurzu. Zastosowanie do szklitu preparatu „Silicon” czyni ją mało — wsiąkliwą, nieprzepuszczalną

i znacznie zwiększa przyczepność kruszywa szklanego do cementu. Szklit jest zupełnie jednorodny i łączy się bardzo dobrze z betonem, cegłą, kamieniem i innymi materiałami, które ma pokryć. Zależnie od przeznaczenia, powierzchnia szklitu, przez odpowiednie dozowanie składników i obrobienie, może być wykonana gładko lub szorstko. Specjalnie do chodników i jezdni stosować należy powierzchnię chropowatą, która nie jest śliską. Powłoka szklitowa może być układana „na mokro” lub w postaci płyt prefabrykowanych. Szklit, nadaje się do pokrycia podłóg, posadzek, jako wykładzina schodów, w budynkach o dużym ruchu, np. na dworcach kolejowych, pocztach, fabrykach, składach, magazynach, rampach itp. Stosowany może być do wykonania nawierzchni jezdni ulicznych, chodników i krawężników. Ze szklitu można układać warstwy ochronne dla budowli wodnych,

00123 4100
kanałów, komór turbinowych, zbiorników wodnych i filarów mostowych oraz wykladać mur szosy (bunkry) na węgiel, koks, rudy, cement itp. Nadaje się on również jako warstwa ochronna dla skarbców i kas ogniotrwałych.

Powłokę szklitową wykonuje się w grubości 5—20 mm zależnie od jej przeznaczenia. Szklit nakłada się w stanie wilgotnym na oczyszczony i mocno zwilżony podkład i ubija się go celem połączenia obu warstw w jedną całość. Świeżo wykonaną powłokę zaciera się packą (zacierką) albo gładzi kielnią stalową. Powłokę szklitową należy przez pierwsze kilka dni utrzymywać w stanie wilgotnym przez częste polewanie albo przez pokrycie wilgotnym piaskiem lub warstwą mokrych

trocin. Po kilku dniach usuwa się piasek lub trociny i zmiata szczotkami stalowymi.

Naturalny kolor powierzchni szklitowej jest szarawy. Przez stosowanie kolorowego kruszywa szklanego, lub farby do cementu, można szklit zabarwić na żądany kolor.

Zastrzeżenie patentowe

Materiał budowlany z zastosowaniem kruszywa szklanego, znamienny tym, że kruszywo szklane zmieszane z cementem portlandzkim, zarobione wodą z dodatkiem preparatu „Silicon“ tworzy tzw. szklit.

Otylia Miksa
Zelma Kursa